

GUIÓ LITERARI. NIRVANA. 2n trimestre

ESCENA 1

INT. NIT ORDINADOR: DIAPOSITIVA NEGRA

(Àudio: xoc de cotxes i sirena d'ambulància, en pantalla negra)

ESCENA 2

EXT. DIA JARDÍ INSTITUT

(Hipòlit està a terra, mort d'accident, la jaqueta fora del cos, membres i roba en desordre)

ESCENA 3

EXT./INT DIA JARDÍ / AULA INF. 3

(Hipòlit s'aixeca de terra del jardí i es va vestint; recupera el seu aspecte elegant; ha de representar que és l'ànima del personatge, separada del cos. En la segona intervenció del narrador (veu en off), entra l'esperit porter del Nirvana, que guia Hipòlit cap a la sala d'espera del Paradís: entren a l'interior de l'institut, fan el seu pas per la rampa del vestíbul d'entrada).

-NARRADOR (veu en oof): Quan les coses es fan malament, i un s'equivoca, més val acceptar-ho i reconèixer-ho.

-HIPÒLIT: Jo mateix en sóc un cas. Ara semblo un individu respectable, però fa uns minuts acabo d'estampar-me contra un camió. I apa, ara només sóc esperit sense cos, vagant per l'atmosfera.

-NARRADOR (veu en oof): No, per l'atmosfera no; per les esferes celestials. Si ets conscient dels teus errors, sempre tens l'opció de purgar-los i de purificar-te.

-HIPÒLIT: Ui, això sona a perfecció espiritual..., i no sé si fa per mi.

ESCENA 4

INT. DIA AULA INF. 3

(L'esperit porter va tot vestit de blanc per donar impressió de puresa; parlarà dirigint-se a Hipòlit; van entrant a la sala d'espera del Nirvana (Aula Info 3) mentre conversen)

-ESPERIT: Jo tampoc no ho sé; com a guardià de la porta del Nirvana, em sembla oloar que a vostè li toquen una pila de reencarnacions abans no arribi a la perfecció suprema. I miri, no me'n puc estar, però n'hi ha una la mar de vistosa que veig des d'aquí, i que, només d'imaginar-la, em fa tronxar de riure. Vostè serà algun dia papagai!

ESCENA 5

INT. DIA AULA INF. 3

(Entra el papagai; es retira l'ànima d'Hipòlit, i s'escolta de nou el narrador; cal comptar, també, amb la veu en *off* de Manolito, el fill del guàrdia civil)

-NARRADOR (veu en *oof*): L'Hipòlit, papagai catalanista de soca-rel, viu a casa d'un guàrdia civil de Madrid, que és pare d'en Manolito, un "hooligan" de l'equip merengue. No vulgueu saber quin "pollastre" s'organitza entre les dues aficions.

-PAPAGAI: Força Barça!

-MANOLITO: ¡Hala Madrid!

-PAPAGAI: Força Barça! Visca Catalunya lliure!

ESCENA 6

INT. DIA AULA INF. 3

(Es retiren els anteriors; entra l'esperit porter)

-ESPERIT: I es veu que, a força de pifiar-la, l'Hipòlit acaba entenent què és això de la reencarnació... Per fi el veig en la categoria d'home sant com a monjo de Montserrat.

ESCENA 7

INT. DIA JARDÍ INSTITUT

(Es retira l'esperit porter i entra el monjo de Montserrat, amb túnica blanca i fons negre, representant l'hàbit monacal)

-MONJO MONTSERRAT: Hem de modernitzar el monestir per aconseguir més i més visites. Queda aprovat el "piercing" per als escolanets i la festassa tremenda que ha de commemorar el mil·lenari de la muntanya santa.

ESCENA 8

EXT. DIA JARDÍ INSTITUT

(Tots els personatges, més dos narradors, la intervenció dels quals ara serà presencial)

-NARRADOR 1: I a vosaltres, no us pica la curiositat de saber com va i com acaba la roda de reencarnacions de l'Hipòlit, tan simpàtica i tan poca-solta com ell?

-NARRADOR 2: Doncs au, no perdeu temps, *Nirvana*, de Pere Formiguera, us espera impacient al prestatge de la llibreria.

-TOTS: Que la perfecció us acompanyi!